

Oponentský posudek na bakalářskou práci Kateřiny Mimrové „Přínos institucionální ekonomie k hodnocení transformačního procesu v zemích střední Evropy“

Předkládaná bakalářská práce se zabývá tématem, které je z hlediska teoretických znalostí poměrně náročné. Způsobem jeho zpracování ale autorka prokázala schopnost nejen do této problematiky proniknout, ale i jej přehledným a čtivým způsobem zpřístupnit čtenáři.

Autorka se opírá o rozsáhlý soubor jak české, tak především zahraniční literatury, přičemž za jeden z přínosů její práce je možné považovat identifikaci nejvýznamnějších prací k jednotlivým aspektům řešené problematiky a kritické zhodnocení těchto zdrojů v úvodu práce.

Z obsahového hlediska je práce kvalitní. Představuje vývoj v přístupech k hodnocení úspěšnosti ekonomické transformace srovnáním dopadů transformačního procesu v České republice, Maďarsku a Polsku. Zvolené institucionální kritérium - míra korupce – je funkční a autorka s jeho pomocí přesvědčivě ukazuje na selhávání výpovědní hodnoty čistě makroekonomických ukazatelů (uplatňovaných neoliberalismem) při hodnocení výsledků ekonomické transformace a význam zařazení kritérií vycházejících z přístupu institucionální ekonomie.

Dílčí nejasnosti jsou jen okrajového charakteru. Např. na s. 11 označuje autorka zadlužení Maďarska „za jeden z aspektů, který vedl tuto zemi ke gradualistické transformaci upřednostňující privatizaci se ziskem“. Čtenáře tak asi celkem logicky napadne otázka, proč tento aspekt k podobnému rozhodnutí nevedl Polsko, jehož zadlužení bylo ještě vyšší. Bylo proto možné jasněji poukázat na to, že se jednalo spíše o rozdíl v pohledu obou zemí na význam jednotlivých opatření a jejich dopad na ekonomiku. Podobně s. 29: V souvislosti s vlivem neformálních institucionálních struktur autorka rozebírá tři faktory, které mohou ovlivnit náchylnost člověka ke korupčnímu chování. V případě druhého z nich, morálního hazardu, zůstává ale jeho aplikace na období ekonomické transformace poněkud nejasná, resp. čtenář se ji dozví až v závěru kapitoly, a to v poznámce pod čarou. Dle mého názoru zbytečně, se v poznámkách pod čarou na několika místech textu čtenář také podrobněji seznamuje s pojmy, které přitom v práci hrají poměrně důležitou roli, tj. neoklasika, liberalismus a jejich spojení v neoliberalismus. Vzhledem i k výše zmiňované náročnosti tématu na znalost základních ekonomických teorií, bylo možné stručné představení těchto přístupů zařadit např. jako subkapitolu přímo do textu práce.

Autorka dobře pracuje s poznámkovým a odkazovým aparátem. Dílčím nedostatkem je v tomto ohledu uvádění odkazů v případě prací J. Williamsona. Přestože je v práci čerpáno a správně odkázáno hned několik prací tohoto autora, uvedený webový odkaz vede vždy k jednomu a témuž článku. V případě tohoto autora rovněž chybí jmenovité zařazení těchto článků a autora samotného do závěrečného seznamu literatury, resp. objevuje se tam pouze obecné označení „Washingtonský konsensus“.

Stylisticky je práce na dobré úrovni. Autorka nicméně autorka mohla více pozornosti věnovat závěrečným korekturám textu. Poměrně hojně se vyskytující překlepy, problémy s odpovídajícími pády, chybějící zájmena, či neobratná slovní spojení působí zbytečně rušivě.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji hodnotit známkou výborně.

V Praze, dne 28.5.2010

Petra Cibulková
Středisko mezinárodních studií Jana Masaryka
Vysoká škola ekonomická v Praze
nám. W. Churchilla 4, 130 67 Praha 3